Список літератури:

1. Перелік об’єктів права інтелектуальної власності, включених до митного реєстру. - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://sfs.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/pereliki-/100237.html

2. *Кмецінська У.В.* Захист прав інтелектуальної власності за митним законодавством України/ *У. Кмецінська* / Митна безпека - № 2 – 2014- с. 89-94. **3.** Митний кодекс України - [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4495-17/paran3363#n3363

ЧОРНОКОНЬ С.М., студент, Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

БОКОВЕЦЬ В.В., д.е.н., професор, Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету

ПРОБЛЕМА ВИРОБНИЧОГО ТРАВМАТИЗМУ В УКРАЇНІ

Безпека та здоров’я працівника – одне з основних прав людини. Державна політика в галузі охорони праці будь-якої країни світу будується на пріоритетності життя людини над результатами виробничої діяльності [1]. Нещасні випадки на виробництві та професійні захворювання були й залишаються величезною людською трагедією, причиною найбільш масштабних соціально-економічних втрат. Разом з тим рівень виробничого травматизму та професійної захворюваності залишаються найбільш важливими показниками, оцінки ефективності управління охороною праці.

Проблема виробничого травматизму неодноразово висвітлювалася у працях вітчизняних та закордонних науковців: В.М. Ярошевську, В.С. Венедіктова, М.І. Іншина, Г.Г. Гогіташвілі, Я.В. Крушельницьку та ін.

Проблема створення безпечних і нешкідливих умов праці в Україні існувала завжди, про що свідчить статистика нещасних випадків: ще понад 20 років тому на виробництві щорічно травмувалося 125 000 працівників, з них гинуло майже 3 000 [2, с.376].

Травмування можливо внаслідок дій хімічних чинників, наприклад, отрутохімікатів, електричного струму (опіки, електричні удари та ін.), високої або низької температури (опіки або обмороження), поєднання різних факторів.

Найпоширеніші технічні причини виробничого травматизму зазвичай такі незадовільний технічний стан виробничих об'єктів, засобів виробництва, транспортних засобів. Найпоширеніші психофізіологічні причини: травмування внаслідок протиправних дій інших осіб. До основних подій, які призвели до нещасних випадків, відносяться: падіння потерпілого, падіння, обрушення, обвалення предметів, матеріалів, породи, ґрунту тощо.

Згідно з даними Державної служби з питань праці можна прослідкувати тенденцію зміни кількості випадків травматизму на підприємствах. Так у 2014 році кількість травмувань на підприємствах всіх галузей становила 6318 випадків, у тому числі 548 смертельних. У 2015 році – 4260 випадків травматизму на підприємствах,

включаючи 375 смертельних випадків. У 2016 році ці показники становили 4428 випадків травматизму, в тому числі 400 смертельних випадків. За 9 місяців 2017 року 3135 випадків травматизму, з яких 257 смертельних. Проаналізувати тенденцію можна на рис. 1.

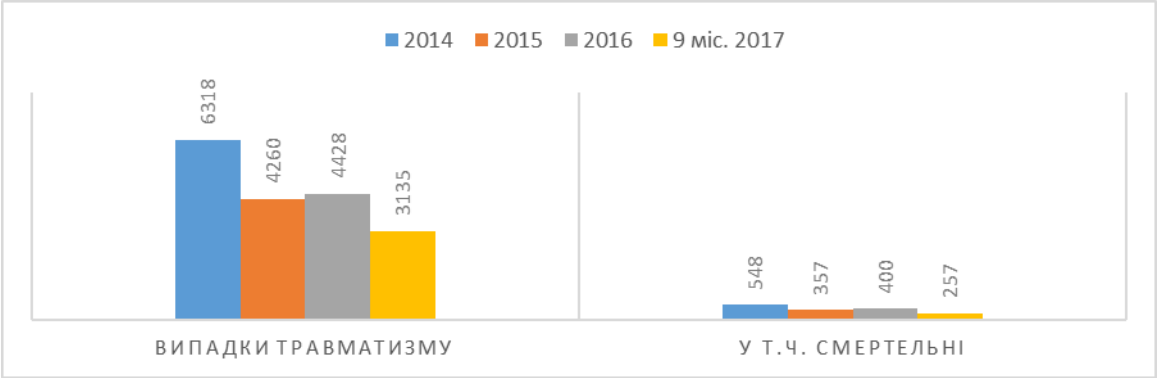

Рис. 1 - Рівень травматизму

Як видно з рис. 1, загальна тенденція випадків травматизму на підприємствах протягом 2014-2017 років зменшується, проте в 2016 році, порівняно з 2015 кількість збільшилась.

Згідно з даними Державної служби України з питань праці, за 9 місяців 2017 року, найбільший відсоток виробничого травматизму припадає на соціально-культурну сферу, та торгівлю – 22,8% (714 випадків), на вугільну промисловість - 18,6% (582 випадки). Найменший відсоток травматизму належить котлонагляду та підйомним спорудам – 0,4% (11 випадків). Найбільший відсоток смертельних випадків у агропромисловому комплексі – 20,6% (53 випадки), найменший відсоток смертельних випадків у легкій та текстильній промисловості – 0,4% (1 випадок) [3].

На сьогодні можна запропонувати застосування наступних заходів з охорони праці, які сприятимуть запобіганню випадкам виробничого травматизму: а) організаційні: проведення навчання та інструктаж з охорони праці, виробничої санітарії; б) технічні: модернізація технологічного обладнання, впровадження автоматичного та дистанційного керування виробничими обладнаннями; в) санітарно-виробничі: придбання або виготовлення пристроїв, що захищають працівників від електромагнітних випромінювань, пилу, газів; г) медико-профілактичні: придбання засобів миття та знешкодження; організація лікувально-профілактичного харчування.

Отже, проблема виробничого травматизму була і залишається великою проблемою сучасності. Незадовільний стан обладнання, безвідповідальне ставлення до умов праці та інші чинники забезпечують травмування робітників на підприємствах. Тож підприємства повинні приділяти більше уваги аналізу причин травмування та докладати максимум зусиль до зменшення його рівня.

Список літератури:

1. *Гаврилець О.* Охорона праці в умовах світової кризи // Охорона праці, 2009. - №12 - С.7-9

2. *Ткаченко І.В.* Виробничий травматизм - проблема сучасності: актуальні аспекти, причини та шляхи запобігання / *І.В. Ткаченко, І.І. Шпарка* // Чернівецький торговельно-економічний інститут КНТЕУ. – 2013. – С. 375–381

3. Статистичні дані виробничого травматизму з початку року [Електронний ресурс] // Державна служба України з питань праці. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: http://dsp.gov.ua/statystychni-dani-vyrobnychoho-travma-2

ШУБА І.В., к.т.н., доцент, НТУ «ХПІ»

ПИТАННЯ УПРАВЛІННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ СТАРТАПІВ

Термін «стартап» було вперше використано виданням Форбс у 1976 році для визначення виду операційної діяльності [1]. Однак, найбільшого поширення воно набуло набагато пізніше з появою та стрімким поширенням високотехнологічних продуктів, мережі Інтернет тощо. До загальновідомих світових стартапів відносять HP (1939 рік заснування), Intel (1968 р), Microsoft (1975 р), Apple (1976 р), Amazon (1994 р), Google (1998 р), Facebook (2004 р). Згадані проекти відносяться до IT-технологій та Інтернету, однак відомі стартапи і в інших галузях, наприклад, проект «Emefcy» ізраїльської компанії по швидкій та дешевій очистці води, проект «StoreDot» по швидкій зарядці акумуляторів тощо. Загалом, цікаві та перспективні бізнес-ідеї найчастіше виникають на перетині інформаційних технологій з іншими галузям. Наприклад, поєднання знань в IT-сфері та медицині дозволили з'явитися дистанційній медицині та он-лайн додаткам, таким як «HealthTap», «Oscar Health Insurance» для контролю здоров'я та отримання консультацій лікаря.

За даними видання Businessviews щомісяця в США запускається понад 500 тис. стартапів [2], кожен з яких має пройти етапи від генерації ідеї до запуску та вирішити важливі питання: пошук ідеї, формування команди, розробка бізнес-плану та маркетингової стратегії, пошук інвестицій тощо. Оскільки основа стартапу це нова розробка, яка не має аналогів, то питання захисту та управління інтелектуальною власністю стоїть дуже гостро. Високотехнологічний стартап від звичайного бізнесу у більшості випадків відрізняють: високий ступінь невизначеності та ризиковості й швидкий етап реалізації. Враховуючи вищенаведені критерії, стартапери часто не приділяють належної уваги результатам інтелектуальної складової проекту, оскільки зосереджені на фінансовій стороні питання, швидкому виведенні продукту на ринок та отриманні прибутку, а процес набуття прав інтелектуальної власності їх відволікає [3]. До найвагоміших переваг набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності з позиції стартапу належать:

- збільшення цінності нематеріальних активів проекту;
- сприяння залученню потенційних інвесторів на всіх стадіях життєвого циклу стартапу;